

օրհնութեան կանոններ՝ գաղերէն թարգմա-
 նութեամբ, որոցմէ կտոր մը կը հայա-
 ցնեմ հոս: Այսպէս՝ Հոովմայ Բարբերի-
 նեան մատենադարանի Եշրոյրգիտի կամ
 մաշտոցի մը մէջ, որ Ը դարու համա-
 րուած է, գտեր է «Աղօթք վասն զո՛րի ե-
 զանց», յորում ուշագրաւ է այս տեղին.
 «Հրամայեցեր եւ մեզ՝ ծառայիցս քոց մե-
 ղաւորաց եւ անարժանից՝ զո՛նկ կեկրանիս
 անբանաւորս եւ քաշունս ի շահ հոգւոց մե-
 րոց: Տէր եւ թագաւոր զթած առ մար-
 դիկ, ընկալ եւ զկամակար նուէր ծառա-
 յիցս քոց՝ ի յիշատակ այսր սրբոյ քո...:
 Եւ քանզի նուիրեն սոքա քեզ ի փրկանս
 փոխարինի զանասունս զայս, ճարպ սո-
 րին եղիցի որպէս խունկ առաջի սուրբ
 փառաց քոց: Հեղումն արեան սորա եղի-
 ցի հացն ճոխութեան ողորմութեան, եւ
 միս սորին՝ ի բժշկութիւն մարմնական
 ցաւոց սոցուն» եւն (109): Ուսուցչապետն
 այս աղօթքը տեսեր է նաեւ Գրոտտա փեր-
 րատայի երկու գրչագրաց մէջ, թ. եւ թԱ.
 դարուց կարծուած: Նոյն երբեակ օրինակ-
 ներն ունին դարձեալ երկու առանձին կա-
 նոններ գառն օրհնելու, — զորս Գոյար եւս
 հրատարակեց յոյն մաշտոցին մէջ (Գոյ.
 566-7), — եւ աղօթք մը «Վասն զո՛րի ե-
 զանց եւ անբանից եւ այլոց անասնոց»
 (Կոն. 110):